

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔබට ශරීරධාරීන් සිහිපත් කිරීම මගින් මුක්තිය හෝ ජීවන මුක්තිය ලබාගත නොහැක. මෙම ප්‍රාප්තිය ඔබට ලබා දෙන්නේ පරම පියාමයි.

ප්‍රශ්නය: පියාට අයිති වීමෙන් පසුව ද මායා ඇය වෙත ඇදගන්නේ කිනම් දරුවන්ට ද?

පිළිතුර: බුද්ධියේ යෝග්‍යව පරණ සම්බන්ධතා කරාම ගමන් කරන, සම්පූර්ණ දැනුම නොමැති එසේම තවමත් පරණ පුරුදු ඇති එවැනි දරුවන්ටයි මායා විසින් ඇදගනු ලබන්නේ. පිටත ආශ්‍රය ඉතා නරකයි. එය ඔබට සම්පූර්ණයෙන් වහසයි. ඔබ තබාගන්නා ඇසුර ඉක්මණින් ඔබට බලපායි. එමනිසායි, බාබා කියන්නේ: දරුවනි, ඔබේ බුද්ධිය ඒකායන පියා වෙත යා කරන්න. පියාව පමණක් අනුගමනය කරන්න. කිසිම ශරීරධාරියකුට ආදරය නොකරන්න.

ගීතය: ඔබට සම්බ වීමෙන් සියල්ල සම්බ විය. අහස පොළොව සැමෙකක්ම අපට අයිතියි...

මිම ශාන්ති. සුමිහිරිතම දරුවන් වූ ඔබ දන්නවා අසීමිත පියා වෙතින් ඔබේ උරුමය ඔබ ලබමින් සිටින බව. මෙය ඉතා හොඳින් දැන් අවබෝධ කරගත යුතු කාරණාවකි. මෙසේ කියා තිබෙනවා: සියලු ආගම් ස්ථාපකවරුන්ට තම ආගම් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා එවන ලද්දේ පරමපිතා පරමාත්මය විසින් කියා. ඉතින් ඔවුන් ඇවිත් ඔවුන්ගේ ආගම් ස්ථාපනය කළා. ඒ කියන්නේ ඔවුන් කිසිම කෙනෙකුට උරුමය දුන් බව නොවේ: එහි උරුමය පිළිබඳ ගැටළුවක් නැත. ඔබට උරුමය ලබා දෙන්නා පරම පියා පමණි. ක්‍රිස්තු ජීවත්වීමේ විසින් උරුමය ලබා දෙන්නට, ඔහු සැමගේ පියා නොවේ. ක්‍රිස්තියානීන්ට පවා ඔහු උරුමය ලබාදෙන්නට, ඔවුන්ගෙන් පියා නොවෙයි. ප්‍රශ්නයක් පැන නැගේ: ඔහු මොන උරුමයක් සහ එය කා හටද දුන්නේ? ඔහු (ක්‍රිස්තු) ඇවිත් ආගමක් ස්ථාපනය කළා. ක්‍රිස්තියානි ආගමට අයිති වන අන් සියලු ජීවත්වීමන් දිගින් දිගටම ඔහු ලුහුබඳ පහළට බැස්සා. එහි උරුමය පිළිබඳ ගැටළුවක් නැත. ඔබ උරුමය ලබාගත යුත්තේ පරම පියාගෙනි. උදාහරණයකට : ඒබ්‍රහම්, බුද්ධා සහ ක්‍රිස්තු පැමිණියා. ඒ අය මොනවද කලේ? කා හටවත් උරුමයක් ලබා දුන්නා ද? උරුමය ලබාදෙන එක, පරම පියාගේ යුතුකමයි. ඔහුම මෙහි ඇවිත් සිටිනවා: ජීවත්වීම නොකඩවා පහළ බැස එන අතර පැතිරීම නොකඩවා සිදුවෙයි. උරුමයක් සැමවිටම ලැබෙන්නේ උත්පාදකයාගෙනි. එක් උත්පාදක නම් ලෞකික පියාවේ. එවිට අනෙක් කෙනා ලොව අභිබැවූ පියායි. මේ දේවල් ධාරණය කරගන්න ඕන. අන් අයට දානය කරන්නන් හට මෙය හොඳින් ධාරණය කිරීමට හැකිවෙනවා. දැන් අසීමිත පියා ඇවිත් සියලුම දරුවන්ට උරුමය ලබාදෙයි. දරුවන්ට අසීමිත උරුමයක් ලබා දෙන්නේ අසීමිත පියා පමණි. ක්‍රිස්තියානීන්, බෞද්ධයන් සහ ඉස්ලාම් ආදී සැමගේම පියා එක්කෙනාමයි. සැවොම ඔහුට දෙවි පියාණන් කියති. ක්‍රිස්තු පවා දෙවි පියාණන් ගැන පවසා ඇත. කිසිදා කවුරුත් පියාව අමතක නොකළේය. එකම එක අභාරීර්ක පියාටයි දෙවි පියාණන් කියන්නේ. සියලු අභාරීර්ක ජීවයන්ගේ පියා එක්කෙනෙකි. මේ අභාරීර්ක පියා සියලු ආගම් ස්ථාපකවරුන්ගේ ද පියා වේ. උරුමය ලැබෙන්නේ ඔහුගෙන් පමණයි. දෙවි පියාණෙනි, කියා සැවොම හඬනවා කැඳවන්නේ ඔහුටයි. භාරතයේ අය පමණයි දෙවියන් සර්ව ව්‍යාප්තිය කියන්නේ. භාරතයෙන්මයි සැවොම දෙවියන් සර්ව ව්‍යාප්ත යැයි කීමට ඉගෙන ගත්තේ. දෙවියන් සැමතැනම සිටි නම් ඔවුන් දෙවියන්ව සිහිපත් කරන්නේ කුමටද? රිච්ටරුන්, මුනිවරුන් ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නයන් කරන්නේ කවුරු වෙනුවෙන්ද, ඔවුන් යාඥ කරන්නේ කාටද? පරම පියා මෙය අසන්නට ඇති. නැද්ද? සියල්ලන්ගේම නිර්මාපක එක්කෙනායි. පාරිශුද්ධකරුවා ද ඔහුම වේ. ස්වර්ණම යුගයේ සැමදෙනාම පාරිශුද්ධයි. එහෙත්ම, ඔවුන් කෙසේද අපිරිසිදු වුණේ? දේවතාවරු පාප මාර්ගයට ගිය බව ලියා ඇත. පාරිශුද්ධ ලෝකය දැන් නැවත වරක් නිර්මාණය වෙමින් පවතී. අපවිත්‍ර ලෝකය පටන් ගත්තේ තඹ යුගයේ සිටය. දේව අධිරාජ්‍යය සහ යක්ෂ අධිරාජ්‍යය වක්‍රයේ හරි අඩක් බැගින් පැවතේ. මෙය භාරතයට අදාළ කාරණාවකි. භාරතයේ තමයි මිනිස්සු රාවණගේ රුකඩය පුළුස්සන්නේ. ඉතින්, බාබා පැහැදිලි කළා කිසිම ආගමික නායකයෙක්, කිසිම කෙනෙකුට උරුමය ලබා දෙන්නේ නැති බව. ඔවුන් ආගමක් ස්ථාපනය කළ නිසා ඔවුන්ට සිහිපත් කෙරෙයි. ඔබ ක්‍රිස්තුව, බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හෝ ශංකර්ව සිහිපත් කළා වුවත්, යඥ කළත් ඔබට කිසිම දෙයක් ඔවුන්ට දිය නොහැකියි. පිරිනමන්නා ඒකායන පියා පමණයි. ඔහුට මෙහි පුද්ගලිකවම එන්න වෙනවා. ක්‍රිස්තා තුළට දෙවියන් එනවා යැයි කිසිවෙක් විශ්වාස කරන්නේ නැත. පරම පියා කියයි: මා එක්වරක් පමණයි ඇවිත් ඔබ ජීවත්වීමෙන් උරුමය ලබාදෙන්නේ. ඔය දරුවන්ටයි පරම පියා උරුමය දෙන්නේ. දෙදෙනෙකුට බාබා යැයි කියයි. එකක් ශරීරයේ බාබා, අනෙක ජීවත්වීමෙන් බාබා: වෙන කිසිම කෙනෙක් බාබා විය නොහැක. මේ බාබාගෙන් ඔබට උරුමය ලබන්න බැහැ. එනම්, ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගෙන්. ශිව බාබාගෙන් පමණයි ඔබට උරුමය ලැබෙන්නේ. බ්‍රහ්මා සිය උරුමය ලබන්නේද ඔහුගෙනි. සැමට සන්ගතිය ප්‍රදානය කරන්නා ඔහු වේ. මුක්තිය සහ ජීවන මුක්තිය ප්‍රදානය කරන්නේ ඔහුයි. එම නිසායි, පැමිණෙන අයට මූලිකම පරම පියාගේ හැඳින්වීම දිය යුත්තේ. වැඩිහිටියෙකුට බාබා හෝ පිතෘජී කිවත් ඇත්තෙන්ම ඔහු පියෙක් නොවේ. ලෞකික පියවරු, එසේම මෙලොවෙන් අභිබැවූ පියා පමණයි ඇත්තේ. මේ බ්‍රහ්මාත් භෞතික පියෙක්: ඔහු ඔබට භාරගෙන ඇත. ඔහුට බ්‍රහ්ම බාබා කියනවා, ඒ වුණත් ඔබට උරුමය ලැබෙන්නේ ඒ කෙනාගෙන්. එහෙම නේද? ඒ මොන උරුමයද? එවන් වූ ගැලවීමක්, සැවොම පිරිහීමෙන් සහ බන්ධන ජීවිතයෙන් නිදහස් වෙනවා. මෙකල, විශේෂයෙන් භාරතය, පොදුවේ ගත්කල මුළු ලොවම සිටින්නේ රාවණගේ බන්ධනයෙනි. පැමිණෙන ජීවත්වීම මූලිකම මුක්තිය අත්විඳිනවා, අනතුරුව ඔවුන් ජීවන මුක්තිය අත්විඳිනවා. ඔවුන්ට මූලිකම සතුටත් පසුව දුකත් අත්විඳීමට ඇත. මෙය ඔබේ බුද්ධියේ රඳවාගත යුතුයි. මොනයම් ශරීරධාරියකු සිහිපත් කිරීම මගින්වත් ඔබට මුක්තිය සහ ජීවන මුක්තිය ලබාගත නොහැකියි. පණිවිඩකරු පවා කිසිවකුටත් උරුමය දෙන්නේ

නැත. පරම පියා ඇවිත් පමණයි මුක්තිය සහ ජීවන මුක්තිය නම් උරුමය ලබාදෙන්නේ . කෙසේවෙතත්, ඇතැම් අය කෙළින්ම ලබාගන්නවා, අනෙක් අය වටින් පිටින් ලබාගන්නවා. ඔය දරුවන්ගේ ඉදිරි පිට පියා පුද්ගලිකවම සිටියි. දවසෙන් දවස, බාබා මඩුබන් වලින් පිටත කොහේවත් නොයනවා ඔබ දකිව්. මේ පැරණි ලොවෙහි පිළිගැන්වීමට ඇත්තේ කුමක් ද? ශිව් බාබා කියයි: මටත් දිව්‍යලෝකයට යාමට හෝ දිව්‍යලෝකය දැකීමේ ආශාවක් ද නැත. එහෙනම්, මේ ලෝකේ මා කොහේ යන්නද? මගේ කොටස එවන් වූ එකක්! මා මේ අපවිත්‍ර ලොවට එනවා. ඔවුන් ලොවේ පුදුම හතක් ගැන කතා කරනවා. එහෙත් එහි දිව්‍යලෝකය පෙන්වන්නේ නැහැ. දිව්‍යලෝකය පසුව විද්‍යාමාන වෙනවා. මා අපවිත්‍ර ලොවට, විදේශ රජදහනක් තුළ ඇති අපවිත්‍ර ශරීරයකටයි එන්නේ. මෙසේ ගයා ඇත: ඇත එපිට දේශයේ වැසියා. මෙහි අර්ථය වටහාගන්නේ ඔය දරුවන් පමණයි. අප දැන් උත්සාහ දරනවා, පසුව අප අපගේම දේශයට ආපසු එනවා. හොඳයි, තඹ යුගයේ සිට පහළට එන ජීවත්මයන් ඇතුළුවන්නේ විදේශ රජදහනටයි, එනම්, රාවනගේ රජදහන තුළටයි. ඔවුන් පිවිතුරු රජදහනට නොපිව්. කුඩා සතුටත් සහ කුඩා දුකත් ඔවුන්ගේ කොටස් වේ. ඔබ ස්වර්ණම යුගයේ සිට පූර්ණ සතුට අත්විඳියි. සෑම කෙනෙකුටම පාහේ අයිති කොටස් ඇත. පරම පියා මෙහි ඉඳිමින් ඔහු දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කිරීමේ රහස් ඔය දරුවන්ට පැහැදිලි කරනවා. සතුට මිස වෙන දෙයක් නොවෙයි එහි ඇත්තේ. මා ඔබ වටිනා අය බවට පත්කරවනවා. ඔබ දිව්‍යලෝකයේ අධිපතින් වී සිටි බව ඔබට වැටහේ. ඉන්පසු අර මායා ඔබට හාත්පසින්ම නොවටිනා අය බවට පත්කළා. පරම පියා කියයි: ඔබ දැන් ඉතා මෝඩ වී සිටින්නේ. නාරද්ගේ කතාවක් තිබෙනවා. සංගීත භාණ්ඩයක් වාදනය කරන හක්තිවත්තයෙකුට ඔහු රාජයෝග හදාරා පාරිශුද්ධ වන තෙක්ම ඔහුට ලක්ෂ්මී විවාහකරගත නොහැකියි කියන එක ඔබට තේරුම් ගත හැකියි. සැමගේම ශරීර කුණු වී ඇත්තේ එය දූෂණයෙන් සැදී තිබෙන නිසායි. ඔබ මුඛින් උපන් නිර්මාණයයි. මේවා තේරුම් ගත යුතු කාරණා. පරම පියාම ඇවිත් ඔබට නිර්මාපක සහ නිර්මාණයේ දැනුම දෙනවා. සියලුම කරුණු තේරුම් ගැනීමට කා හටත් නොහැකි වේවි. ඔබ මෙතැනින් ගිය විගස, යම් නරක ඇසුරකට ගිය විගස සියල්ල අහවර වෙයි. මෙසේ කියා ඇත: හොඳ ඇසුර ඔබට තරණය කරවයි. නරක ඇසුර ඔබට ගිල්වයි. ඔබ මෙහි සිටියා වුවත් සමහර අයගේ බුද්ධියේ යෝගාව සම්පූර්ණයෙන් ඇත්තේ මෙහි නොවේ. මන්ද, ඔවුන්ට දැනුම නැත. නරක ඇසුර නිසා ඔවුන් ඇද වැටෙනවා. යම් පුරුද්දක් ඇති කෙනෙකුගේ ඇසුර තබාගන්නේ නම් ඉතා ඉක්මණින් ඔබ එහි බලපෑමට ලක්වෙයි. මෙහි ඔබට ඇත්තේ බාබාගේ ඇසුරයි. පියා අනුගමනය කරන්නන්, එසේම අන්අයට ඉහළ නංවන්නන් උසස් තත්ත්වයක් ලබා ගනිති. බොහෝ අලුත් දරුවන් කියන්නේ: බාබා, මා රුකියාව අත්හැර මේ සේවයෙහි නිරත වෙන්නද? බාබා කියයි: ඔබ තවත් දියුණුවන විට මායා ඔබේ තහසෙන් අල්ලා ගන්නේ එවන් අන්දමටයි. අහන්නවත් එපා. අත්දැකීම් කියයි: බොහෝ අය මේ අයුරින් ඔවුන්ගේ රුකියා අත්හැර පසුව බාබාවත් අත්හැර යන්න ගියා. ඔවුන් දේව උපතක් ලැබුවා, නමුත් මායා ඔවුන්ට ඉවතට ඇදගන්නා. බොහෝම හොඳ දරුවන්ට මායා මිටින් එක් පහරක් දී ඔවුන්ට සිහි නැති කරවයි. එම දරුවන්ගේ බුද්ධියේ යෝගාව පිටත පැරණි නෑ සබඳකම් ඔස්සේයි කැරකෙන්නේ. අන්න ඒ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: ඔබේ බුද්ධියේ යෝගාව වැඩියෙන් ශරීරධාරීන් වෙත සම්බන්ධ නොකරන්න කියා. මේ බාබා කෙරෙහි කෙතරම් සෙනෙහස ඔබට තිබෙන්න ඔබේ බුද්ධි යෝගාව ඔහු හා සම්බන්ධ නොකරන්න. ඔබ පරම පියා ස්මරණය නොකරන්නේ නම්, ඔබේ පටි සමාකළ නොහැකිවේ. කිසිම ශරීරධාරියෙකුට වත් ආදරය නොකරන්න. අනෙකුත් ආගමික සභාවල සෑම දේම විස්තර කරන්නේ මනුෂ්‍යයන්ය. ඇතැම් අය තවත් ශ්‍රේෂ්ට ජීවත්මයන්ගේ නම් සඳහන් කරති. ඔවුන් කියන්නේ නැහැ පරමාත්මා ශිවා ඔවුන්ට උගන්වනවා කියා. පරම පියා මෙහි ඉඳිමින් ඔය දරුවන්ටයි කියන්නේ: මා මේ නිර්මාණයේ ජීවමාන බිජයයි. මුළු වෘක්ෂයේම දැනුම මා සතුට ඇත. එම බිජයන් අප්ථිය. ඒවා සප්ථි නම් එවුනුත් කතා කරනු ඇත. බිජය වූ මා සතුට වෘක්ෂයේ ආරම්භය, මධ්‍යය සහ අන්තයේ දැනුම නිශ්චිතවම ඇත. මෙය අසීමිත කාරණාවකි. මෙකල, රාජධානිය තමෝපුධාන් නිසා අනිවාර්යෙන්ම එහි කීර්තිය තිබෙනු ඇත. ඔවුන් තමන්ටම ගෞරවයට, ගංගේශ්වරානන්දා වැනි ලොකු නම් තබා ඇත. කෙසේවෙතත්, පරමානන්දයක් කිසිවකුටත් ලැබෙන්නේ නැත. සන්යාසීන්ම, කියන්නේ සතුට කපුටෙකුගේ පැහැරවීමක් සේ කියායි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් දිව්‍යලෝකයේ තම අමතක කර නැත. ඔවුන් අහවල් තැනැත්තා දෙවිලොව සැපත් වූණා කියති. ඉන්පසු ඔවුන් ඒ මියගිය ප්‍රාණකරුවා කැඳවති. එම ජීවය තව කෙනෙකුගේ ශරීරයට පිවිස කතා කරයි. කෙසේවෙතත්, ජීවත්මය එන්නේ කෙසේද කියා කිසිවකු නොදනී. ශරීරය වෙත කෙනෙකුගේ, එම ආහාරය ගන්නේ එම ජීවත්මයයි. කන ආහාරය යන්නේ ඔහුගේ බඩටයි. (පාවිච්චි කරන ශරීරයට අයිති කෙනාගේ). එහෙත් අනෙක් ජීවත්මය එහි සුවද අරගනි. ශිව් බාබා අහෝග්තා වේ (අත්විඳීම වල එලය අතිබැවූ කෙනා). ඔහු කිසිවක් අනුභව නොකරයි. මමාගේ ජීවය පැමිණි විට ඇය අනුභව කරයි. මියගිය ප්‍රාණයන් එනවිට ඔවුන් කති. මෙය වටහාගත යුතු කාරණා වේ. එමනිසා, පරම පියා හැරෙන්න අත් කිසිවකුටත් බාබා කිව නොහැක. ඔවුන්ගෙන් ඔබට මොන උරුමයක් ලබාගත හැකි ද? කිසිම දෙයක් ලබාගත නොහැකියි. ක්‍රිස්තු, උරුමයක් දී තිබෙයි ද? ඔවුන් රාජධානියක් ස්ථාපිත කළේ සටන් කිරීමෙනි. යුද්ධ කළේ ක්‍රිස්තියානීන්ය. ධනය රැස්කරගත් විට පමණයි රාජධානියක් නඩත්තු කළ හැක්කේ. ක්‍රිස්තියානීන් රාජධානිය දුන්නා නොවේ. ඔබ කියන්නේ නාටක සැලැස්ම අනුව, ඔබ කරන උත්සාහය අනුව රාජධානිය ලැබෙනවා කියායි. ඒ කෙසේවෙතත්, මනුෂ්‍යයෙකුට තවත් මනුෂ්‍යකුට කිසිවක් දිය නොහැකියි. ඔවුන් යමක් දුන්නොතින් එය තාවකාලික සතුට පමණයි. දැන් ඒ සැවොම තමෝපුධාන්ය. එහි මායාගේ වේගය බොහෝ සේ ඇත. ඔබ දැන් සටන් කළ යුත්තේ මායා සමඟයි. මායා ජයගන්නන් ලොව ජයගනී. සාමයෙන් සිටීමට මිනිස්සු බොහෝ සේ කරදර වෙති. එසේ පහසුවෙන් මනස

සාමකාමී කළ නොහැක. ඔවුන් යමක් ඉගෙන ගෙන මිනිසුන්ට මෝහනය කිරීම මගින් සිහි නැති කරති. මෙයට උත්සාහය අවැසියි. ඇතැම් මිනිසුන්ගේ මොළයන් තරක් වෙයි. පරම පියා කියයි: ඔබේ බුද්ධි නොකඩවා කර්ම බන්ධන හෝ මිතුරන් නෑදෑයින් මගින් ඇදෙන්නේ නම්, ඔබේ පාපයන් නැතිවෙන්නේ නැත. ඔබේ බුද්ධිය ශරීරධාරීන්ගෙන් ඉවත්කළ යුතුයි. සැමදෙනාටම අමතක කරන්න! ඔබ මැරුණු විට ඔබට මෙලොව ද මැරුණා සේය. ඔබ මේ ලොව සිහිපත් කරන විට ඒ සඳහා දඩුවම ද ඇත. ඔබ කියයි: බාබා, මා මැරුණා. මා දැන් ඔබටයි අයිති, එහෙනම්, ඇයි ඔබේ බුද්ධිය ඇති මිත්‍රයන් වෙත ඇදෙන්නේ. එහි තේරුම ඔබ තවමත් මැරලා නැහැ. ඔබ පියාට අයිති වීන් නැහැ. බොහෝ අය තමන්ගේ කර්ම ගිණුම ගැන සිතා දුක් වනවා. ඔවුන් ස්මරණයෙහි ඉඳින විට පවා නොකඩවා එම සිහිවිලි ඇතිවෙනවා. ඔබ මෙහි බාබාගේ උතුලේ සිටින විට, එහි තේරුම ඔබ මැරුණු බවයි. එහෙනම්, ඔබේ යෝගාව වෙත කොතැනකවත් නොයා යුතුයි. සන්යාසීන් තම ගෙදරදොර අතහැර යනවා, ඒ කියන්නේ ඔවුන් මැරුණු බවයි. නොකඩවා ඔවුන්ට මතක් කරන්නේ නම් යෝගාවෙහි ඉඳිය හැක්කේ කෙසේද? ආපසු නිවසට එන අයත් සිටිනවා. සමහරු බොහෝ තීව්‍ර බැවින් ඔවුන් කිසිසේත් කිසිම කෙනෙකු සිහිපත් කරන්නේ නැත. ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධිය අයාලේ. පිටත යනවා නම් ඔබට උසස් තත්ත්වයක් ලබාගැනීමට නොහැකිවේ. ඔබ දරුවන් වූ නිසා පියාට සම්පූර්ණයෙන් අනුගමනය කරන්න ඕන. එහි කිසිසේත් මොන ඇල්මක් හෝ නොතිබිය යුතුයි. ඔවුන්ගේ බුද්ධිය මෙහි 5%ක් ද එහි 95% ද ඇත. ඔවුන් නොකඩවා සැමතැන කැරකෙනවා; ඔවුන් අයිති මෙහෙටත් නොවෙයි එහෙටත් නොවෙයි. වරක් ඔබ පියාට අයිති වුණාම ඔබේ බුද්ධිය අහවරයි: එය මැරුණා. මේ අසීමිත වූ අත්හැරීම කෙනෙකු ඇති කරගන්නේ අමාරුවෙනි. රෝසරියේ බීජයක් විය හැක්කේ ඒ අයට පමණයි. මෙය වාසනාවක්. මෙහි නැවති සිටින අය කිසියම් අපහසුවක් ඇතැයි නොසිතිය යුතුයි. ඒ කෙසේ වෙතත්, මෙහි සිටින්නන් වඩාත් අපහසුවෙන් සිටින බව පෙනෙනවා. පිටත සිටිනා අය වේගයෙන් ඉඳිරියට යනවා. ඔවුන්ට කිසිවකු සමඟ ඇල්මක් නැත. ඔවුන්ට හැඟය: මා මේ බන්ධනයෙන් නිදහස් වෙන්න ඕන, එවිට මට සේවයෙහි නිරත වෙන්න පුළුවනි. කොහොම වුණත්, ඔවුන් දැනුමෙන් සවිමත්ව සිටින බව පෙනේ. යම් දුර්වල තැනැත්තියකගේ සැමියා මිය ගියොත් ඇයට තුවාලය මත ලුණු දැම්මා සේ තිබෙයි. ඔබ සම්පූර්ණයෙන් මැරෙන තාක්, එය තුවාලය මත ලුණු දමනවා සේම වේ. එමනිසා, මෙහිදී ඔබ නිකම් "බාබා" කියයි, එපමණයි. ඔබ බාබට අයිති වනවිට ඔබේ සියලු පැරණි සම්බන්ධතා කැඩේ. තමාටත් තමන්ගේ ක්‍රියා වලටත් වගකිව යුත්තේ එම කෙනාමයි. ඒ ගැන මා සිතිය යුත්තේ කුමකට ද? උද්යෝගය එපමණට තිබිය යුතුයි. එසේ සිටින්නේ බොහෝම ටික දෙනායි. ඔබට පියා හමුවුණා නම් එපමණයි! ඔබ වෙත කවුරු ගැනවත් ඕනෑ කමක් දක්වන්නේ නැහැ. මෙපමණට ධෛර්යයක් ඔබට අවැසියි. ඔබට අවංක හදවතක් තිබිය යුතුයි. ඔබ නොකඩවා ශ්‍රිමත් අනුගමනය කරනවා නම්, ඔබට කිසිම කෙනෙකුට නැවැත්විය නොහැකියි. කිසිම කෙනෙකුට ඔබගේ පාරිශුද්ධ වීමට බාධාවක් කළ නොහැකියි. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුඛ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය :

1. ඔබගේ කර්ම බන්ධනයන් පිළිබඳව අනවශ්‍ය සිහිවිලි නොතබාගන්න. ශරීරධාරීන්ගෙන් ඔබේ බුද්ධිය ඉවත් කරන්න. අසීමිත ඇත්හැරීමක් කරන්න.
2. බන්ධනයෙන් නිදහස් වීම සඳහා සම්පූර්ණ ඇල්ම විනාශ කළ කෙනෙකු වන්න. අවංක හදවතක් ඇතිව සිටින්න. දැනුමෙහි ශක්තිමත්, එධිතර කෙනෙක් වන්න.

වරදානය: "මගේ" යන විඥානයේ දුර්වලතාවය අවසන් කළ සම්පූර්ණ භාරකරුවෙකු වී පිරි සිටීම අත්විඳින්න. පරම පියාගේ ශ්‍රිමත් අනුව උපකරණයක් වශයෙන් සිටියේ නම් එවිට "මගේ පවුල" කියා හෝ "මගේ මධ්‍යස්ථානය" කියා නොසිතේ. ඔබේ පවුලේ අය සමඟ සිටියත් ඔබ භාරකරුවෙකි. එසේම ඔබ මධ්‍යස්ථානයක වාසය කළත් එය පියාගේ මධ්‍යස්ථානයයි. ඔබේ නොවෙයි. එමනිසා, එය සැමවිටම ගිව බාබාගේ බණ්ඩාරි (බාබාගේ පෙට්ටිය) හා බ්‍රහ්මාගේ බණ්ඩාරා (මුළුතැන් ගෙය) වේ. මෙම අවධානය ඇතිව සිටිද්දී ඔබට පිරි සිටින අත්දැකීමක් ඇතිවේවි. ඔබේ විඥානය තුළ "මගේ" යන්න ගෙන ආවොත්, එවිට බණ්ඩාරා හෝ බණ්ඩාරි වැජඹෙන්නේ නැත. ඕනෑම කාර්යයක දී අඩුවක් හෝ දුර්වලකමක් ඇත්නම්, එහි කිසියම් අඩුපාඩුවක් ඇත. ඊට හේතුව වන්නේ පරම පියාගේ වෙනුවට "මගේ" යන විඥානය තිබීමයි. එනම්, අපවිත්‍රතාවය මිශ්‍ර වී තිබීමයි.

පාඨය : පරම පියාට සම වීම පිණිස ඔබේ අවබෝධය, ඔබේ මනාප සහ ඔබේ ක්‍රියා සියල්ලක්ම සමාන වෙන්න ඕන.

*** ඔම් ශාන්ති ***